

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Της Χανααίας

Επισκόπου Ανθίμου Κουκουρίδη, Μητροπολίτου Αλεξανδρουπόλεως

ΧΑΦ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ Τ. Κ. 19003
ΤΗΛ. ΚΑΙ ΦΑΧ: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikmark.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 29 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2017

☉ Η ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου
τοῦ Θεοφόρου (107).

Τῆς Χαναναίας

Ἔνα από τα πιο τρανταχτά θαύματα απ’ όσα έκανε ο Χριστός – τρανταχτά για τα μάτια των ανθρώπων – ήταν εκείνο του πολλαπλασιασμοῦ των ψωμιών και των ψαριών στην έρημο. Έφαγε και χόρτασε ένα μεγάλο πλήθος λαού, κι αμέσως σκέφθηκαν ότι ένας τέτοιος δάσκαλος είναι πολύ χρήσιμος, αν επαναλάμβανε το θαῦμα αυτό καθημερινά, θα μπορούσε ο κόσμος να λύσει το πρόβλημα της διατροφής τους, «θα ζούσαν χωρίς να σκάβουν». Θέλησαν αμέσως τότε να ανακηρύξουν το Χριστό «βασιλιά» τους. Κι ο Χριστός με λύπη στην καρδιά του, έφυγε κρυφά από ανάμεσά τους. (Τελικά, είναι καλύτερα να μη ζητάμε θαύματα από το Θεό. Το θαῦμα μπορεί να γίνει αφορμή άλλοι να πιστέψουν και να σωθούν κι άλλοι να σκανδαλιστούν και να φορτωθούν αμαρτίες).

Όταν την άλλη ημέρα ανακάλυψαν το Χριστό στην Καπερναούμ, τότε εκείνος τούς είπε: «με ψάχνετε όχι επειδή είδατε το θαῦμα, αλλά επειδή φάγατε από τα ψωμιά και χορτάσατε». Τα λόγια αυτά του Χριστού εξέφραζαν κάποια πικρία. Ο λαός δεν καταλάβαινε γιατί ήρθε ο Χριστός και παρεξηγούσε το έργο του. Τότε ο Χριστός μίλησε για την τροφή που τρώμε και πάει χαμένη και για μια άλλη τροφή που μένει στην αιώνια ζωή. Όμως, οι μαθητές του κι ο κόσμος τού ζητούσαν κι άλλο θαῦμα. Ο Χριστός τούς είπε για τον ουράνιο άρτο, εννοούσε τη σάρκα του και το αίμα του, δεν το κατάλαβαν· και τούς είπε πάλι πιο ξεκάθαρα· «εγώ είμαι ο άρτος της ζωής». Το αποτέλεσμα ήταν ν’ αρχίσουν ν’ αγανακτούν οι Ιουδαίοι και πολλοί από τους μαθητές του, λέγοντας πως άλλα ζητούν από το Χριστό κι άλλα εκείνος τούς δίνει. (Πόσες φορές δεν λέμε και μεις τα ίδια;).

Ο Χριστός άρχισε να αισθάνεται απογοήτευση από τη στάση αυτή του λαού. Πήρε τους μαθητές του και βγήκε από τα όρια του Ισραήλ, στα μέρη της Τύρου και της Σιδώνας. Δύο φορές όλες – όλες ο Χριστός βγήκε από την πατρίδα του. Η μία ήταν, όταν τον πήγαν νήπιο στην Αίγυπτο για να τον γλυτώσουν από τη μανία του Ηρώδη. Η άλλη είναι τώρα, που φαίνεται ότι πήγε εκεί όχι για να διδάξει, ούτε για να θαυματοουργήσει, αλλά μάλλον για να ξεκουραστεί για λίγο. Ο Μάρκος λέει πως «μπήκε σ’ ένα σπίτι και δεν ή-

Κυριακή ΙΖ' του Ματθαίου

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ιε' 21 - 28)

Ἰῶ καιρῶ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξεληθοῦσα ἐκραύγασεν αὐτῷ λέγουσα· ἐλέησόν με, Κύριε, υἱὲ Δαυὶδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνησεν αὐτῷ λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπε· ναί, Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

θελε να το μάθει κανέννας».

Ὁμως κι εκεί ο Χριστός δεν μπόρεσε να κρυφτεί. Μια μάνα σηκώνοντας τον πόνο της κι ωδηγημένη από την πίστη της, τον ανακάλυψε. Ο Θεός δεν μπορεί να κρυφτεί! Γιατί ο Θεός είναι φως κι είναι μέσα στη φύση του να φωτίζει παντού. Όλος ο κόσμος, όλη η κτίση διαλαλεί την ύπαρξη και την παρουσία του Θεού. Μόνο κάποιοι άνθρωποι κλείνουν τα μάτια τους και λένε πως δεν το βρίσκουν πουθενά. Μα, γι' αυτούς, δεν είναι ο Θεός που κρύβεται, αλλά είναι αυτοί που θαρρούν πως κρύβονται από την παρουσία του Θεού.

Ἐφτασε στο αφτί της γυναίκας εκείνης η είδηση πως ο Χριστός ήρθε στα μέρη τους και βγήκε και φώναζε· «Ελέησέ με, Κύριε, Υιέ του Δαβίδ, η θυγατέρα μου βασανίζεται από δαιμόνιο!».

Παρακαλώ, προσέξτε τώρα!

Η γυναίκα ήταν Χαναναία, δηλ. ειδωλολάτρισσα. Τους Χαναναίους έδιωξαν από την Παλαιστίνη οι Εβραίοι, όταν γύρισαν με το Μωυσή από την Αίγυπτο, και από τότε αυτοί ζούσαν έξω από τα όρια του Ισραήλ, στην Τύρο και στη Σιδώνα, όπου τώρα πήγε ο Χριστός. Η γυναίκα αυτή λοιπόν, η ειδωλολάτρισσα δεν είχε το θάρρος να καλέσει τον Ιησού στο σπίτι της, όπως ο αρχισυνάγωγος Ιάειρος ή όπως ο βασιλικός της Καπερναούμ. Η Χαναναία αυτή γυναίκα, είχε την συναίσθηση του εκατοντάρχου και την ίδια μεγάλη πίστη μ' εκείνον. Γι' αυτό και χωρίς λόγια κι αναλύσεις φώναζε· «ελέησέ με γιε του Δαβίδ». Ο Χριστός όμως, δε γύρισε να της απαντήσει. Τόσο προκλητική πρέπει να ήταν η αδιαφορία του, ώστε τον πλησίασαν οι μαθητές του και του είπαν· «διώξτην, γιατί φωνάζει πίσω μας». Απορούσαν και οι μαθητές του για την ασυνήθιστη ασπλαχνία του Δασκάλου τους, αλλ' όμως θα την δικαιολο-

Κυριακή ΙΖ' του Ματθαίου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) ΚΟΠΗ ΠΙΤΑΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΙΩΝ

Σήμερα, Κυριακή 29 Ιανουαρίου 2017, αμέσως μετά τη Θεία Λειτουργία θα γίνει η κοπή της πίτας των Κατηχητικών Συντροφιών της ενορίας μας στην αίθουσα των Κατηχητικών Συντροφιών.

2) Ο ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ Κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΟ ΝΑΟ ΜΑΣ

Η Ιερά Μητρόπολή μας, με την ευκαιρία του εορτασμού των Τριών Ιεραρχών, προστατών της Παιδείας, προσκαλεί τους ευσεβείς χριστιανούς όπως συμμετάσχουν στην εκδήλωση που θα πραγματοποιηθεί **την Κυριακή 29 Ιανουαρίου 2017, στο Ναό μας**, σύμφωνα με το ακόλουθο πρόγραμμα:

6:30 μ.μ. : Μέγας Αρχιερατικός Εσπερινός. Θα ψάλει νεανική βυζαντινή χορωδία,

7:30 μ.μ. : Επίκαιρη ομιλία από τον Πανοσιολογιώτατο Πρωτοσύγκελλο της Μητροπόλεώς μας Αρχιμ. Ιερόθεο Καλογερόπουλο, με θέμα: **«Οι Τρεις Ιεράρχες ως ποταμοί του πνεύματος στην Οικουμένη»**,

8:00 μ.μ. : Κλείσιμο από τον Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας Μητροπολίτη Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικόλαο.

3) ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΥ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (ΣΤΟ ΙΣΟΓΕΙΟ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΜΑΣ)

Τετάρτη 1^η Φεβρουαρίου 2017, 6:00 μ.μ. Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός προεξάρχοντος του Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμ. π. Τιμοθέου Αγγελή.

Πέμπτη 2 Φεβρουαρίου 2017, 7:00 π.μ. Όρθρος & Πανηγυρική Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος του Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμ. π. Νικοδήμου Ηλιόπουλου & **5:00 μ.μ.** Μεθέορτος Εσπερινός.

4) ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ Ε.Φ.Α.

Η Ενοριακή Φιλόπτωχος Αδελφότητα του Ι. Ναού μας διοργανώνει τη **Δευτέρα 6 Φεβρουαρίου 2017** απογευματινή προσκυνηματική εκδρομή στην **Ι. Μονή Παναγίας Γοργοεπηκόου στη Μάνδρα Αττικής**. Ώρα αναχώρησης 3:30 μ.μ. από τον Άγιο Νικόλαο. Τιμή εισιτηρίου 15 €.

5) ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δευτέρα 30 Ιανουαρίου 2017, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00π.μ.

Τρίτη 31 Ιανουαρίου 2017, Παρεκκλήσι Οσίου Δαυΐδ 7:00π.μ.

Τετάρτη 1^η Φεβρουαρίου 2017, Παρεκκλήσι Υπαπαντής 7:00π.μ.

Πέμπτη 2 Φεβρουαρίου 2017, Παρεκκλήσι Υπαπαντής 7:00π.μ.

Παρασκευή 3 Φεβρουαρίου 2017, Ι. Ν. Παναγίας Βαραμπά 7:00π.μ.

Σάββατο 4 Φεβρουαρίου 2017, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00π.μ.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗΣ

Ἐκείνον τον καιρόν ο Ιησούς ανεχώρησε εις τα μέρη της Τύρου και της Σιδώνας. Και μια γυναίκα Χαναναία από την περιοχὴν εκείνην εβγήκε και εφώναζε, «Ἐλέησέ με, Κύριε, υιέ του Δαυῖδ. Ἡ θυγατέρα μου βασανίζεται ἀπὸ δαιμόνιον». Αὐτός ὁμως δεν απεκρίθη οὔτε λέξιν. Και ἦλθαν οἱ μαθηταὶ του και του ἔλεγον, «Διώξε την, διότι φωνάζει ἀπὸ πίσω μας». Αὐτός απεκρίθη, «Δεν εἶμαι σταλμένος παρά εις τα πρόβατα τα χαμένα της γενεάς του Ἰσραὴλ». Αὐτὴ δε αφοῦ τον πλησίασε, τον προσκύνησε και ἔλεγε, «Κύριε, βοήθησέ με». Εκείνος τῆς απεκρίθη, «Δεν εἶναι σωστό να πάρω το ψωμί των παιδιῶν και να το ριξῶ στα σκυλιά». Αὐτὴ δε εἶπε, «Ναι, Κύριε, ἀλλά και τα σκυλιά τρώγουν ἀπὸ τα ψίχουλα, που πέφτουν ἀπὸ το τραπέζι των κυρίων τους». Τότε ο Ιησούς τῆς απεκρίθη, «Ὡ γυναίκα, μεγάλη εἶναι ἡ πίστις σου· ας σου γίνῃ ὅπως θέλεις». Και εθεραπεύθηκε ἡ θυγατέρα της ἀπὸ την ὥραν εκείνην. *(Ἀποστολικὴ Διακονία)*

γούσαν, σαν την αυστηρὴ στάση ἐνὸς Ἰουδαίου σε μία εἰδωλολάτρισσα. Ἦταν λοιπὸν σαν να του ἔλεγον· «Ἄν εἶναι να μην την ακούσεις, τι την ἀφήνεις και φωνάζει ξοπίσω μας; Διώξτην λοιπὸν»!

Να δούμε τὴ συνέχεια· γυρίζει ο Χριστός, σαν να δικαιολογεῖται στους μαθητὲς του, και λέει· «δεν εἶμαι σταλμένος, παρά για τα χαμένα πρόβατα του ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ». Βαρὺς φαίνεται ο λόγος και ἴσως ἀπὸ τους ἐθνικιστὲς του καιροῦ μας, ἀδικαιολόγητος για το Χριστό.

Ὀμως, ἔπρεπε να ἐξαντληθεῖ κάθε προσπάθεια μέσα στο εβραϊκὸ ἔθνος. Ἐπρεπε ο Θεός να τηρήσει στο ἑπακρο τὴν πρώτη συμφωνία, τὴν πρώτη διαθήκη που σὺνηψε κάποτε με τον Ἀβραάμ. Μέχρι το πρωὶ της Μεγ. Δευτέρας, ο λαός του Ἰσραὴλ ἦταν ο περιούσιος, ο ἐκλεκτός λαός του Θεοῦ. Εκείνος εἶχε τὴν υιοθεσία, εκείνος τὴ δόξα, εκείνος τὴ διαθήκη, εκείνος τὴ νομοθεσία, εκείνος τὴ λατρεία και τὴς επαγγελίες τοῦ μόνου Θεοῦ, ἀπὸ εκείνο το λαὸ γεννήθηκε ο Χριστός κατὰ σάρκα. Τρία ολόκληρα χρόνια ο Χριστός, προσπαθοῦσε να σώσει τον Ἰσραὴλ, τηρώντας τὴ συμφωνία του. Το πρωὶ της Μεγ. Δευτέρας θα καταραστεῖ συμβολικὰ τὴ σκυκία για τὴν ἀκαρπία της, δηλ. θα εγκαταλείψει το λαὸ του, ἐξ αἰτίας τῆς ἀμετανοησίας του, και τότε θα πει: «Ἰερουσαλήμ, Ἰερουσαλήμ, πόσες φορές θέλησα να μαζέψω τα παιδιά σου, ὅπως ἡ κλώσσα μαζεύει τα πουλάκια της και δεν το θελήσατε! Γι' αὐτὸ θα μείνει το σπίτι σας ἔρημο». Μετὰ τὴν Ἀνάσταση πλέον, οἱ Ἀπόστολοι παίρνουν νέα ἐντολή ἀπὸ το Χριστό για να βγουν στα ἔθνη και να κηρύξουν σ' ὅλο τον κόσμo. Και ο λαός του Ἰσραὴλ εγκαταλείφθηκε.

Τώρα ὁμως, πριν το Πάθος του Χριστοῦ, ἡ Χαναναία δεν ἀνήκε στον περιούσιο λαὸ. Ὅταν λοιπὸν εἶδε ἡ γυναίκα ὅτι δεν παίρνει ἀπάντηση ἀπὸ το

Κυριακὴ 1Ζ' του Ματθαίου

Χριστό τρέχει, πέφτει στα πόδια του Ιησού και του λέει· «Κύριε, βοήθησέ με». Ο πόνος της μάνας, λύνει τη σιωπή του Θεού. Μα, ο λόγος του Θεού είναι πάλι σκληρός. «Δεν είναι σωστό», της λέει, «να πάρω το ψωμί από τα παιδιά μου και να το δώσω στα σκυλάκια!». Στην αρχή ο Χριστός σιωπούσε, σαν να αδιαφορούσε, τώρα όμως που απάντησε, μίλησε με ασυνήθιστη σκληρότητα.

Ίβναι χρήσιμο και μεις να σκεφτόμαστε: Πότε είναι καλύτερα, όταν σιωπά ο Θεός ή όταν μιλάει; Εμείς βέβαια ανοήτως, θέλουμε να μας μιλάει και μάλιστα να μας λέει όσα θέλουμε ν' ακούμε και μας ευχαριστούν. Οι Ισραηλίτες, θυμάστε, όταν στο Σινά μιλούσε ο Θεός, η φωνή του τράνταζε το βουνό που ήταν σκεπασμένο με καπνό και φλόγες, κι έλεγαν στο Μωυσή· «μίλα μας εσύ, γιατί εμείς νομίζουμε ότι θα πεθάνουμε, ακούγοντας τη φωνή του Θεού».

Όμως, η πονεμένη αυτή Χαναanaία μάνα, άντεξε το σκληρό λόγο. Όχι μόνο τον άντεξε, μα κι αρπάχτηκε απ' αυτόν κι έτσι νίκησε το Θεό. «Ναι Κύριε, αλλά και τα σκυλάκια τρώνε από τα ψίχουλα που πέφτουν από το τραπέζι των αφεντικών τους!».

Την απάντηση αυτή ίσως κάποιος από μας την θεωρήσει «έξυπνη». Όμως, ο Χριστός που ξέρει τις καρδιές των ανθρώπων, την είπε αλλιώς. Ο λόγος του Θεού δεν είναι λόγος δειλίας, είναι λόγος δυνάμεως, αγάπης και σωφρονισμού. Δυνατή αγάπη έχει ο Θεός, που όμως για να την καταλάβουμε πρέπει να σωφρονιστούμε. Ο Χριστός, η Εκκλησία, μονίμως κάνει αυτό που λέει ο Χρυσόστομος για τη Χαναanaία, σήμερα: «ἀρνείται τὴν δόσιν ἵνα δεῖξει αὐτῆς τὴν φιλοσοφίαν». Εξ' άλλου ο Συμεών όταν πήρε το Χριστό στην αγκαλιά του είπε· αυτό το παιδί θα γίνει αφορμή πολλοί να πέσουν και να χαθούν και πολλοί να σηκωθούν και να σωθούν.

Η Χαναanaία σώθηκε. Ο Χριστός αποκάλυψε την πίστη της στους μαθητές του. Τη δυνατή και υγιή πίστη μιας ειδωλολάτρισσας, στους στενόμυαλους που καυχόνταν ως απόγονοι του Αβραάμ. Και τότε ο Χριστός φώναξε· «Ω γυναίκα, μεγάλη πίστη έχεις, ας γίνει σε σένα ό,τι θέλεις».

Ο λόγος του Χριστού είναι εκείνος ο ίδιος Λόγος που κάποτε είπε· «Γεννηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς». Ο λόγος του Θεού είναι «ζῶν καὶ ἐναργής», ζωντανός και δραστικός, ποτέ δεν γυρίζει στο Δημιουργό χωρίς να εκπληρωθεί. Ποτέ δε μένει άπρακτος, χωρίς να εφαρμοσθεί. Και για μας που τον ακούμε σήμερα και για τη Χαναanaία τότε. «Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης».

Επισκόπου Ανθίμου Κουκουριδῆ, Μητροπολίτου Αλεξανδρουπόλεως, από το βιβλίο «ΕΡΜΗΝΕΙΕΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΧΕΣ ΑΠΟ ΤΟ "ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ"», σελ. 95 - 98, εκδ. Ιεράς Μητροπόλεως Αλεξανδρουπόλεως, Αλεξανδρούπολη 2014

Κυριακή ΙΖ' του Ματθαίου